

Konkurence, Pavarotti

Podivně uspořádané nadpisy úvodníků jsou dnes v tisku oblíbeny, a proto jsem svoji krátkou úvahu o konkurenci nezvykle pojmenoval i já.

V době, kdy vznikal náš časopis, se objevily - většinou postranní - poznámky o tom, že vydavatel chce konkurovat (dokonce nekale) jiným českým stavařským časopisům. Obava byla dvojitá: (1) nový časopis odčerpá čtenáře, (2) nový časopis bude přetahovat autory. Obě obavy jsou výrazným pozůstatkem netržního myšlení (nebo spíš nemyšlení).

Pokusme se uvažovat trochu jinak. Konkuruující redakce se musí každá jednotlivě a všechny společně snažit, aby inženýři, stavitelé a další technici z naší profese svoje volné peníze vynakládali spíše na naše odborné časopisy než aby je utráceli třeba za bulvární periodika. Potom teprve můžeme soutěžit mezi sebou. Zdůrazňuju: soutěžit. Má taková soutěž vůbec smysl? Nepochybně ano. Třebas nakonec budou naše časopisy tak dobré, že inženýři a stavitelé předplatí pro sebe a své zaměstnance vše, co vychází. A dobré časopisy přitáhnou i dobré autory.

To co platí o časopisech, platí zcela obecně. U nás v Čechách, na Moravě a ve Slezsku se "konkurence" zatím považuje za něco nebezpečného, ničivého. Takové chápání patří dřevním časům kapitalizmu. Moderní ekonomie změnila myšlení i v této sféře. V Kloknerově ústavu přednášel před časem jistý americký Čech o výrobě speciálních přístrojů. Kdosi se zeptal: "Jak bojujete s konkurencí?" - "My s konkurencí nebojujeme. Jakmile přijde konkurence s něčím novým, je to pro nás impulz, abychom přišli s něčím ještě novějším. A tak se to točí dokola, víte?"

Jako stavaři máme zájem na tom, aby peníze obyvatelstva směřovaly do stavebnictví. Aby naše produkty byly přitažlivější než milionová auta, úzkoboké milenky nebo dovolená v Tunisu. Pak teprve můžeme soutěžit, zda ty produkty budou z cihel, betonu, oceli nebo dřeva. A budeme-li soutěžit, budeme stále lepší. Občan vloží svůj kapitál do rodinných domků, místo aby měnil auto ob rok.

Prosím, milí čtenáři, uvažujte se mnou trochu o těchto souvislostech. Zafilozofujte si třeba sedíce před televizorem (máte-li na to ovšem čas). - Nedávno jsem sledoval přímý přenos z Kalifornie koncertu slavného Carrerase, slavného Dominga a Pavarottiho (ten, jelikož je mým krajanem, je pochopitelně nejslavnější). Byl by tento přenos, na který se dívala miliarda lidí, možný nebýt konkurence v mnoha oborech techniky a ekonomiky? V elektronice, dopravě, stavitelství, managementu?

MILK TIETTY

Konstrukce oblastního archivu v Olomouci

Jaromír Vrba

Výstavba v proluce – požadavky zadavatele – bezprůvlakové stropní desky s pravoúhlými hlavicemi – prefabrikované sloupy – zděné ztužující zdi – spotřeba materiálů a ceny

Státní oblastní archiv v Olomouci je sruženou investicí státní správy, která je větším dílem zastoupena Okresním úřadem v Olomouci a menším dílem Ministerstvem vnitra ČR. Objekt je situačně umístěn poblíž centra města v blízkosti fotbalového stadionu Sigmy Olomouc, naproti kostelu v ulici "U Husova sboru". Je budován na místě bývalých depozitářů olomouckého divadla, po jejichž požáru v r.1990 zůstala proluka. Štítem se archiv přimyká k vícepodlažnímu cihelnému objektu z třicátých let tohoto století.

Požadavky zadavatele na konstrukce

Investor před zahájením projektových prací stanovil požadavky na statické řešení takové, aby konstrukce byla způsobilá přenést užitná zatížení stropních desek v intenzitě provozních výpočtových zatížení 15 kN.m⁻². Dále se požadovala v maximálně možné míře volná plocha půdorysu pro případné pozdější bezkonfliktní změny využití prostor a konečné řešení obvodového pláště takové, aby v případě havárie topení v zimě a také

